

Lucia Brumă

Casian Maftei

peste morminte, zăpadă
se cerne lin și mărunț
(ce bine se-așterne să sadă,
acum, că nu-i vânt!...),

ca trena miresei la nuntă,
lină, și albă, și moale,
celor cu vremea trecută,
ținând de cald, la picioare.

vegbind căpătâie dorminde,
cruci,
ca străjerii slujesc...
candele, alături arzânde,
blânde,
mocnind de firesc.

pe locul de veci spre odihnă,
aici,
chiar la intrare,
se-ntinde o cruce în tihnă,
de piatră,
și rece, și mare...

zâmbind duios sub platani,
un chip într-o poză_ o urmă..._,
de-a pururi optsprezece ani,
Lucia,
lucia brumă...